מספר פנימי: 2228371

הכנסת העשרים וחמש

יוזמת: חברת הכנסת מיכל שיר סגמן

פ/5654/25

הצעת חוק הגנה על קטינים (הזכות למחיקת מידע אישי), התשפ"ה–2025

מטרת החוק

1. מטרתו של חוק זה היא להבטיח את זכותם של קטינים להגנה על פרטיהם האישיים, מתוך הכרה בחשיבות שמירת כבודם, פרטיותם וזכותם לאוטונומיה אישית.

הגדרות

2. בחוק זה –

"חוק הגנת הפרטיות" – חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א–1981[1];

"מאגר מידע" – כהגדרתו בחוק הגנת הפרטיות;

"מידע" – כהגדרתו בחוק הגנת הפרטיות;

"מפרסם" – אדם המנהל מידע אישי בפלטפורמת תוכן דיגיטלית, במאגר מידע או באתר ברשת תקשורת אלקטרונית;

"פלטפורמת תוכן דיגיטלית" – מערכת שמשתמשת ברשת האינטרנט בכדי לאפשר אינטראקציות בין שני משתמשים או יותר;

"קטין" – כהגדרתו בחוק הכשרות והמשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב–1962[2].

זכויות הקטין

3. קטין שפורסם מידע אודותיו בפלטפורמת תוכן דיגיטלית זכאי לדרוש מהמפרסם את הסרתו אם התקיים אחד מאלה:

(1) לא ניתנה הסכמתו לפרסום;

(2) הפרסום מתייחס למסכת עובדתית שחל לגביה שינוי נסיבות מהותי;

(3) הפרסום מתייחס למידע שעבר עיבוד בצורה שאיננה חוקית.

---

[1] ס"ח התשמ"א, עמ' 128.
[2] ס"ח התשכ"ב, עמ' 120.

הליך מימוש הזכות 4. (א) בקשה להסרה כאמור בסעיף 3 הזכות תוגש על ידי הקטין או נציגו למפרסם, בפנייה על פי נוסח שיקבע בתקנות.

(ב) הוגשה למפרסם בקשה כאמור, ומתקיימים התנאים שבסעיף 3, יסיר המפרסם את המידע ויידע את מגיש הבקשה על כך בהקדם האפשרי.

(ג) המפרסם רשאי, בהחלטה מנומקת בכתב, לסרב לבקשה, אם ראה כי יש אינטרס ציבורי בהותרת הפרסום; בסעיף זה, "אינטרס ציבורי" הוא אחד מאלה:

(1) שמירה על הסדר הציבורי, בריאת הציבור, ביטחונו, חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת;

(2) כאשר הפרסום נדרש למילוי תפקידו של המפרסם, לעמידה במחויבותו לפי דין או להגנה על אינטרס חוקי;

(3) כאשר המידע דרוש לעיבוד מדעי, סטטיסטי, היסטורי, אומנותי או כל שימוש אחר המשרת עניין ציבורי.

(ד) אין בחוק זה כדי לפגוע בזכותו של המבקש לפנות לבית משפט מוסמך בעניין הפרסום.

ביצוע ותקנות 5. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, בהתייעצות עם שר התקשורת ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

דברי הסבר

מטרת הצעת חוק זו היא להעניק לקטינים את הזכות להישכח, תוך מתן אפשרות לדרוש עדכון או מחיקה של מידע אישי מהמרחב המקוון. בשנים האחרונות, נעשו ניסיונות להסדיר את הזכות להישכח, אך אלו לא הבשילו לכדי חקיקה.

לזכות להישכח מספר הצדקות תיאורטיות: היא מאפשרת לקדם היבטים שונים של הזכות לפרטיות, לממש את הזכות לאישיות וזהות ולהתאושש מטעויות. אוכלוסייה עיקרית אשר זקוקה להגנה על פרטיה האישיים, היא אוכלוסיית בני הנוער אשר מבלים את מרבית זמנם במרחב המקוון. זאת, מבלי שהם יהיו מודעים לעקבות הדיגיטליות שנשארות אחריהם כל עוד הזכות להישכח לא תעוגן בישראל. למשל, קטין אשר סבל מבריונות, לא יוכל להתאושש מהטראומה כל עוד יהיה תיעוד והדהוד של הפגיעה בו במרחב המקוון. לא מדובר במקרה קצה, אלא בתופעה של ממש. לראיה, מוקד 105, המהווה את ערוץ הקשר של המטה הלאומי להגנה על ילדים ברשת, התמודד מאז הקמתו בשנת 2018 עם עשרות אלפי אירועים. בהתאם, מדינות רבות, דוגמת בריטניה, קנדה וקליפורניה מכירות בצורך להקנות לקטינים את הזכות להישכח.

ההסדר המוצע מגדיר בסעיף 3 את עילות המחיקה השונות ובהן היעדר הסכמה מלכתחילה, שינוי נסיבות מהותי ועיבוד בלתי חוקי של מידע. עילות אלה עולות בקנה אחד עם החקיקה האירופית.

בסעיף 4 המוצע מוגדר ההליך למימוש הזכות. סעיף קטן (ב) קובע כי סד הזמנים הנדרש לשם מילוי בקשת המחיקה יהיה "בהקדם האפשרי", וזאת בדומה לגישה הבריטית לפיה על המחיקה להתבצע "without undue delay". סעיף קטן (ג) מגדיר את המקרים בהם ניתן לקבוע כי אינטרס ציבורי מהווה סיבה מספקת לסירוב לבקשת מחיקה, וזאת מתוך הכרה שהזכות להישכח אינה זכות אבסולוטית אלא יש לאזנה מול שיקולים אחרים. הסעיף מטיל על המפרסם חובת הנמקה בכתב מתוך שאיפה לייצר שקיפות ולקדם תהליך קבלת החלטות משמעותי והוגן.

סעיף 5 קובע ששר המשפטים יהיה השר האחראי על ביצוע החוק נוכח האחריות הכוללת של משרד המשפטים על תחומים הנוגעים להגנת הפרטיות.

הצעת חוק זהה הונחה על שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חבר הכנסת אלי דלל וקבוצת חברי הכנסת (פ/5596/25).

הצעת החוק זהה לפ/5596/25 ולפיכך לא נבדקה מחדש על ידי הלשכה המשפטית של הכנסת.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים

והונחה על שולחן הכנסת ביום

כ"ד באדר התשפ"ה (24.03.2025)